

Nr 42.

Av herr **Mogård m. fl.**, om *höjning av militärpastorernas arvoden.*

Efter beslut av 1939 års riksdag fastställde Kungl. Maj:t samma år årsarvodena för militärpastorer, som samtidigt förordnades vid varje truppförband, till kr. 600: — vid regementen och till kr. 400: — resp. kr. 200: — vid kårer och smärre enheter. Genom kungl. brev den 7 mars 1947 medgav Kungl. Maj:t vissa jämkningar, varigenom de präster, som tidigare erhållit kr. 200: — nu fingo kr. 400: — om året i arvode. Några kristillägg utgå icke härå. Dessa bestämmelser gälla alltjämt. Arvodeskostnaden bestrides ur kyrkofonden.

Arvodena uppgå alltså i dag till samma belopp, som beräknades efter 1938 års förhållanden. Under beredskapstiden åren 1939—1945 voro svårigheterna att mot dessa minimala ersättningsbelopp erhålla för dessa befattningar lämpliga präster icke uppenbara, eftersom under denna tid depåpastor med stöd av värnpliktslagen och med värnpliktig officers avlöningsförmåner fullgjorde tjänstgöring vid förbanden. Under de senare åren ha emellertid svårigheter visat sig vara för handen, då nya förordnanden av militärpastor skola ske. I de flesta fall har sålunda endast en sökande anmält sig såsom intresserad av dylik tjänst. Understundom har vederbörande stiftschef nödgats vidtaga särskilda ingripanden för att få någon lämplig sökande.

Orsakerna till svårigheterna att få en effektiv rekrytering av dessa för soldaternas andliga väl så betydelsefulla tjänster till stånd torde till avsevärd del bottna i de alltför låga arvodena, vilka ju heller icke undergått någon förändring sedan år 1939. Då såsom vid riksdagsbehandlingen nämnda år framhölls, att militärpastorerna helst böra rekryteras bland yngre och obefordrade präster och att dessa redan förut befinna sig i ett svagt löneläge, har konkurrensen med prästerliga arvodesuppdrag vid läroverk, sjukhus och liknande institutioner kommit att ogynnsamt påverka här berörda förordnanden.

1951 års kyrkomöte, som förehaft detta ärende, har också i underdånig skrivelse anhållit om snara åtgärder, avseende höjning av militärpastorernas arvoden, och därvid erinrat om den förändring av penningvärdet som inträtt efter arvodenas fastställande och om den alltför stora skillnad, som råder vid jämförelse med de arvoden — kr. 1 980: — — 2 460: — — som uppbäras av de deltidsanställda personalvårdsassistenterna, vilkas arvoden dock allmänt anses vara för låga.

Försvarets personalvårdsnämnd, som vid upprepade tillfällen haft anledning att syssla med denna angelägenhet, har i skrivelse till Kungl.

Maj:t framhållit nödvändigheten av att här omförmälda arvoden snarast höjas och därvid funnit, att vid en jämförelse med de arvoden som utgå till präster vid statens sjukvårds- och andra anstalter arvodesbeloppen till militärpastorerna borde sättas till kr. 1 200: — vid regemente och liknande förbandsenhet samt kr. 800: — vid övriga förband.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställles,

att riksdagen måtte besluta godkänna sådan ändring av kungl. brevet den 7 mars 1947, att arvodesbeloppen för militärpastorerna förhöjas med minst det belopp, som av försvarets personalvårdsnämnd föreslagits.

Stockholm den 18 januari 1952.

Bertil Mogård.

B. A. Nilsson.

R. Lundqvist.

Hardy Göransson.
